

[Bente Juncker]

Derimod undrede det mig, at den socialdemokratiske ordfører sagde, at en gennemførelse af dette forslag kunne være vejen til forældreløn – og det var ordføreren for Det Radikale Venstre også noget inde på – for det er slet ikke meningen, at forslaget skal være vejen til forældreløn.

Socialdemokratiets ordfører siger, at ordningen ikke kan omfatte dagpleje, at det kun skal være deres egne børn. Jamen der står tydeligt i lovforslagets bemærkninger, at der skal klistres andre børn på, om det så skal være 1, 2 eller 3, må vi finde ud af hen ad vejen.

Det undrede mig, fordi Socialdemokratiet ellers taler så meget om ventelisterne, men altså ikke rigtig vil gøre noget ved ventelisterne ved at hoppe med på denne vogn. Jeg skal da gerne erkende, at det ikke er det helt store forslag, og at det kun er nogle forsøg. Men hvorfor vil Socialdemokratiet dog ikke være med til at skabe en åbning for denne ordning og prøve at se, om vi kunne få afskaffet nogle af ventelisterne nogle steder?

Endvidere talte man om det berømte pres på kvinderne, Socialdemokratiets ordfører selvfølgelig også. Ja, jeg ved nu ikke, og der var også en, der sagde, at dette pres er der i forvejen. Jeg ved ikke, hvilket pres man er udsat for, hvis man ikke har kunnet få et job et par år og går derhjemme. Jamen er det så ikke et dejligt arbejde at passe nogle børn, være lidt kreativ og sød og kærlig over for nogle børn? Det synes jeg. Jeg synes, Socialdemokratiet nedprioriterer det at være dagplejer, og når man tænker på, hvor mange dagplejere der egentlig er, synes jeg, det er uklogt.

Men jeg vil sige tak for modtagelsen af forslaget som helhed og udtrykke håb om, at det går hurtigt igennem Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Når vi har peget på det argument i første omgang, at der kunne ligge et pres på kvinder, som er arbejdsløse, er på bistandshjælp, som måske har et helt andet erhverv, har været på kontor eller været folkeskolelærer eller gymnasielærer, eller hvad det nu måtte være, er det, fordi jeg egentlig ikke tror, man tjener dagplejerrenommeet vel, hvis man sagde til én, der hellere ville beskæftige sig med noget andet: Du kan egentlig ikke være bekendt ikke at have lyst til

at være dagplejer. Vi tror ikke, det er en god motivering på den måde at lægge pres på en voksen person, der i øvrigt godt kan lide børn – og hvem kan ikke lide børn? – men som hellere ville tjene sit brød ved noget andet arbejde og måske også oven i købet er uddannet til noget andet.

Det har altså ikke noget som helst at gøre med, om mennesker i al almindelighed ikke kan lide børn. Men jeg tror faktisk, at fru Bente Junckers sidste argument ikke var så vel gennemtænkt.

Endvidere afviste fru Bente Juncker, at forslaget var ensbetydende med forældreløn. Ja, så ved jeg ikke, hvad man kalder det, når man nu stiller i udsigt, at en dagplejer, der i dag passer sit eget barn og to andre børn, nu får en mulighed for at få løn for at passe sit eget barn. Hvis det ikke er forældreløn, så ved jeg ikke, hvad det skal kaldes. Efter vores opfattelse og i vores verdensbillede er det forældreløn.

Selvfølgelig ligger der nogle afgrænsninger, fordi det kun er en forsøgsordning og det derfor ikke er den store port, vi åbner. Det medgiver jeg gerne ordføreren for forslagsstillerne og andre ordførere, der har været inde på det. Men i de konkrete sager og eksempler og forsøgsordninger er det forældreløn, og det er det, vi er overordentlig betænkelige ved.

Socialministeren (Aase Olesen):

I anledning af fru Jytte Andersens første indlæg om de store principielle betænkeligheder, som Socialdemokratiet nærer over for dette forslag, vil jeg gerne sige, at jeg tror, vi er mange partier, der nærer store principielle betænkeligheder over for, om dette forslag skulle føre til en egentlig forældreløn. Men jeg synes, der er to ting at sige til det.

Den ene er, at der i forslaget, som det foreligger her – og dér er jeg meget enig i det, forslagsstillerne har fremhævet – udtrykkeligt står, at der er tale om en forsøgsordning, der sigter mod at nedbringe ventelister. Dertil kan jeg sige – og det er også et svar til fru Elisabeth Arnold, som bad mig om at indskærpe det i reglerne – at det er givet, at de regler og vejledninger, der skal udarbejdes på basis af forslaget, nøje vil følge forslagets intentioner – alt andet ville jo også være forkert – og jeg er glad for den præcisering, fru Bente Juncker gav. Vi har overvundet vores betænkeligheder, må jeg sige, og der bliver ikke tale om forældreløn her.